

Arrest

nr. 71 427 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SWIJSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"Artikel 9ter - § 3 2°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt een kopie van zijn attest van immatriculatie voor teneinde zijn identiteit aan te tonen. Echter, dit document draagt de vermelding "Dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs". Bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van zijn identiteit.

Betrokkene roept in zijn aanvraag evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen (art. 9ter, §2, 3e lid). Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Gelieve betrokkene ervan op de hoogte te brengen dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van artikel 9ter, par. 2, lid 1 en 2 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoeker slechts aan attest van immatriculatie model A voorlegt en dit geenszins een identiteitsbewijs en nationaliteitsbewijs is. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken aldus meent dat verzoeker zijn identiteit niet kan aantonen en het verzoekschrift niet ontvankelijk is. Terwijl art. 9ter, par. 2, lid 1 en 2 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat: (...).

Dat verzoeker een document bijbrengt dat voldoet aan de voorwaarden:

- 1. Het rijbewijs bevat de volledige naam, geboortedatum en nationaliteit*
- 2. Het rijbewijs is uitgereikt door de bevoegde Oekraïense overheid*
- 3. Het rijbewijs laat toe de fysieke band aan te tonen, gelet op het feit dat er een pasfoto voorzien is*
- 4. Het rijbewijs is niet opgesteld op basis van verklaringen van verzoeker, doch door de overheid.*

Dat verzoeker aldus voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden door art. 9 ter inzake het bewijs van identiteit. Dat verzoeker dit document (rijbewijs) nog niet in zijn bezit had op het ogenblik dat hij zijn aanvraag art. 9ter indiende. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken aldus toen terecht kon stellen dat het verzoek onontvankelijk was. Dat er sindsdien echter gewijzigde omstandigheden zijn, gelet op het feit dat hij nu wel een bewijselement in handen heeft dat voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld door art. 9ter. Dat de beroepstermijn nog niet verstreken is. Dat verzoeker aldus terecht beroep aantekent tegen de beslissing tot onontvankelijkheid. Dat verzoeker meent dat zijn aanvraag om medische regularisatie nu wel ontvankelijk is en de Dienst Vreemdelingenzaken een onderzoek naar de gegrondheid dient uit te voeren. Dat verzoeker vraagt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing tot onontvankelijkheid zou vernietigen en schorsen, op basis van het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken in deze een overtreding van substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen begaat."

2.2. Verzoeker stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken terecht mocht besluiten dat hij bij zijn aanvraag niet voldeed aan de identiteitsvoorwaarden voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar een rijbewijs en betoogt dat hij nu wel een identiteitsdocument voorlegt waardoor de beslissing dient te worden vernietigd.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker terecht erkent dat hij bij zijn aanvraag het rijbewijs niet had toegevoegd en de Dienst Vreemdelingenzaken terecht mocht stellen dat het verzoek onontvankelijk was.

Verzoeker kan echter niet worden gevolgd waar hij betoogt dat het voorleggen van een rijbewijs bij zijn verzoekschrift, de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan verantwoorden. Immers, de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kon geen rekening houden met het door verzoekers op heden aangehaalde rijbewijs. Op het ogenblik van het nemen van de beslissing was dat rijbewijs niet gekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Door verzoeker wordt hier geen rekening mee gehouden. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Verzoeker toont geen schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC